

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSFR ze dne 10.09.1991, sp. zn. 1 Tzf 9/91, ECLI:CZ:NS:1991:1.TZF.9.1991.1

Číslo: 32/1992

Právní věta: V řízení o povolení obnovy řízení podle § 278 a násl. tr.ř. neplatí revizní princip a soud je proto oprávněn zabývat se jen těmi výroky, u kterých se navrhovatel povolení obnovy domáhá. To znamená, že pouze u těchto výroků soud řeší otázku, zda v návrhu uvedené skutečnosti nebo důkazy byly soudu dříve neznámé a pokud ano, zda jsou tak závažné, že by samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi nebo důkazy již známými mohly odůvodnit jejich změnu. Z toho však zároveň vyplývá, že nelze povolit obnovu řízení u těch výroků přezkoumávaného rozhodnutí, u kterých nejsou uvedené podmínky splněny, i když se navrhovatel také ohledně nich povolení obnovy domáhá.

Soud: Nejvyšší soud ČSFR

Datum rozhodnutí: 10.09.1991

Spisová značka: 1 Tzf 9/91

Číslo rozhodnutí: 32

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Obnova řízení

Předpisy: 141/1961 Sb. § 278

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 32

V řízení o povolení obnovy řízení podle § 278 a násl. tr. ř. neplatí revizní princip a soud je proto oprávněn zabývat se jen těmi výroky, u kterých se navrhovatel povolení obnovy domáhá. To znamená, že pouze u těchto výroků soud řeší otázku, zda v návrhu uvedené skutečnosti nebo důkazy byly soudu dříve neznámé a pokud ano, zda jsou tak závažné, že by samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi nebo důkazy již známými mohly odůvodnit jejich změnu.

Z toho však zároveň vyplývá, že nelze povolit obnovu řízení u těch výroků přezkoumávaného rozhodnutí, u kterých nejsou uvedené podmínky splněny, i když se navrhovatel také ohledně nich povolení obnovy domáhá.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSFR z 10. 9. 1991 sp. zn. [1 Tzf 9/91](#))

Z podnětu stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČSFR, Nejvyšší soud

ČSFR zrušil usnesení Nejvyššího soudu ČR z 20. prosince 1990 sp. zn. 5 To 54/90 a usnesení krajského soudu v Hradci Králové z 22. října 1990 sp. zn. 1 Nt 11/90 a tomuto soudu přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění :

Obviněný ing. J. S. byl rozsudkem krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 2. 1988 sp. zn. 1 T 14/87 ve znění rozsudku Nejvyššího soudu České republiky ze dne 11. 7. 1988 sp. zn. 5 To 6/88 uznán vinným trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. b), c), odst. 2 písm. b), c), odst. 3 písm. a) trestního zákona ve znění před 1. 7. 1990 (dále jen tr. zák.), trestným činem přijímání úplatku podle § 160 odst. 1, 3 tr. zák., trestným činem porušování povinnosti v provozu socialistické organizace podle § 130 odst. 1 tr. zák., trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. a přípravou k trestnému činu křivé výpovědi podle § 7 odst. 1, § 175 odst. 1 tr. zák.

Za tyto trestné činy byl podle § 132 odst. 3 tr. zák., za použití § 35 odst. 1 tr. zák. odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání osmi let se zařazením podle § 39a odst. 3 tr. zák. do první nápravně výchovné skupiny, a dále k trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu výkonu funkce vedoucího socialistické organizace nebo její složky na dobu čtyř let, k peněžitému trestu ve výměře 30 000 Kčs s náhradním trestem odnětí svobody v trvání sedmi měsíců a k trestu propadnutí věci, a to 1 710 DM a 20 švýcarských franků.

Usnesením krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22. 10. 1990 sp. zn. 1 Nt 11/90 byla podle § 284 odst. 1 tr. ř. v trestní věci obviněného ing. J. S. povolena obnova řízení skončeného rozsudkem krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 2. 1988 sp. zn. 1 T 14/87 ve znění rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 11. 7. 1988 sp. zn. 5 To 6/88, uvedený rozsudek byl zrušen v celém rozsahu a podle § 284 odst. 2 tr. ř. byla věc vrácena prokurátorovi k došetření.

Usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 20. 12. 1990 sp. zn. 5 To 54/90 byla podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. stížnost krajského prokurátora v Hradci Králové proti usnesení krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22. 10. 1990 sp. zn. 1 Nt 11/90 zamítnuta.

Proti usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 20. 12. 1990 sp. zn. 5 To 54/90 podal generální prokurátor ČSFR stížnost pro porušení zákona v neprospěch obviněného. Porušení zákona spatřuje v tom, že v rámci řízení o povolení obnovy nebylo soudem dodrženo ustanovení § 2 odst. 5 a 6 tr. ř. ve vztahu k ustanovení § 278 odst. 1 tr. ř., neboť nebyly provedeny veškeré důkazy nezbytné pro posouzení, zda jsou dány podmínky obnovy a důkazy, které byly provedeny, byly hodnoceny jednostranně ve prospěch obviněného. V řízení o povolení obnovy byly prováděny pouze důkazy týkající se trestného činu rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví, a to způsobem, zaměřeným výlučně na zpochybnění znaleckého posudku o výši způsobené škody. Námitky vůči správnosti znaleckého posudku uplatnil obviněný už v původním řízení a důkazy provedenými již v tomto řízení byly jeho námitky spolehlivě vyvráceny. Na jednostranné hodnocení důkazů ve prospěch obviněného lze usuzovat i z toho, že obnova řízení byla povolena v celém rozsahu, i když ke zpochybnění výroku o vině trestným činem porušování povinnosti v provozu socialistické organizace podle § 130 odst. 1 tr. zák., trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. a přípravou k trestnému činu křivé výpovědi podle § 7 odst. 1, § 175 odst. 1 tr. zák. nebyl proveden vůbec žádný důkaz. Pokud jde o trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. b), c), odst. 2 písm. b), c), odst. 3 písm. a) tr. zák., k jehož zpochybnění směřovaly všechny provedené důkazy, nebyl vyslechnut žádný ze znalců podílejících se na zpracování znaleckého posudku.

Protože nebyly splněny podmínky pro povolení obnovy, navrhl generální prokurátor ČSFR, aby

Nejvyšší soud ČSFR vyslovil, že napadeným usnesením krajského soudu v Hradci Králové ve spojení s usnesením Nejvyššího soudu ČR byl porušen zákon ve prospěch obviněného v ustanovení § 2 odst. 5 a 6 tr. ř. ve vztahu k ustanovení § 278 odst. 1 tr. ř., a aby podle § 269 odst. 2 tr. ř. napadená usnesení zrušil a dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud ČSFR na podkladě podané stížnosti pro porušení zákona přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. napadené usnesení Nejvyššího soudu ČR, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a dospěl k závěru, že došlo k porušení zákona ve prospěch obviněného.

Obviněný ing. J. S. navrhl povolení obnovy řízení s odůvodněním, že získal důkazy zpochybňující správnost skutku kvalifikovaného odsuzujícím rozsudkem jako trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. b), c), odst. 2 písm. b), c), odst. 3 tr. zák. Uvedl, že zjištění výše způsobené škody vycházelo z vadného znaleckého posudku, a doporučil k ověření správnosti výsledků několika odborníků a předložil řadu odborných vyjádření. Svým návrhem se však výslovně domáhá povolení obnovy u všech výroků o vině napadeného rozsudku a žádá, aby byl zrušen v celém rozsahu.

Krajský soud v řízení o povolení obnovy dospěl k závěru, že jde o nové dříve neznámé důkazy schopné odůvodnit jiné rozhodnutí o vině, povolil obnovu řízení a zrušil celý odsuzující rozsudek.

Nejvyšší soud ČR se ztotožnil se skutkovými i právními závěry krajského soudu.

Nejvyšší soud ČSFR shledal v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR i řízení, které mu předcházelo, porušení zákona v ustanovení § 2 odst. 5 a 6, § 148 odst. 1 písm. c) a § 278 odst. 1 tr. ř.

V řízení o povolení obnovy řízení podle § 278 a násl. tr. ř. neplatí revizní princip a soud je proto oprávněn zabývat se jen těmi výroky, u kterých se navrhovatel povolení obnovy domáhá. To znamená, že pouze u těchto výroků soud řeší otázku, zda v návrhu uvedené skutečnosti nebo důkazy byly soudu dříve neznámé a pokud ano, zda jsou tak závažné, že by samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi nebo důkazy již známými mohly odůvodnit jejich změnu.

Z toho však zároveň vyplývá, že nelze povolit obnovu řízení u těch výroků přezkoumávaného rozhodnutí, u kterých nejsou uvedené podmínky splněny, i když se navrhovatel také ohledně nich povolení obnovy domáhá.

I když obviněný v návrhu na obnovu řízení žádal, aby byl odsuzující rozsudek zrušen v celém rozsahu, v řízení o povolení obnovy uplatnil pouze důkazy k zpochybnění skutkového zjištění trestného činu rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví a krajský soud jako důvod pro povolení obnovy řízení označil právě tyto důkazy.

Právní úprava obnovy řízení vyžaduje, aby podmínky pro její povolení byly posuzovány a zdůvodněny zvláště u každého výroku rozhodnutí, u nichž se navrhovatel povolení obnovy domáhá. Z hlediska respektování těchto zásad proto neobstojí povšechné zdůvodnění krajského soudu, že se veškerá trestná činnost obviněného odvíjela od jednání, které má znaky trestného činu rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví, takže je na místě zrušit celý odsuzující rozsudek. Pokud krajský soud zrušil odsuzující rozsudek v celém rozsahu, nemá toto rozhodnutí oporu v řízení, které mu předcházelo.